

Sygn. akt X Ka 1150/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w X Wydziale Karnym-Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Bator-Ciesielska

Protokolant: prot. sądowy Karolina Klempka

przy udziale prokuratora Jarosława Szklarczyka

po rozpoznaniu w dniach 1 lutego 2024 r., 12 lutego 2024 r., 13 maja 2024 r.

sprawy **K. A.**

oskarżonej o czyn z art. 222 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

z dnia 17 października 2023 r. sygn. akt II K 1201/22

orzeka:

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Anna Bator-Ciesielska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 1150/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie

z dnia 17 października 2023 r., sygn. akt II K 1201/22

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. A.	aktualne dane o karalności oskarżonej	informacja z KRK	308-310
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	K. A.	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	informacja z KRK	Dowód pochodzi z obiektywnego źródła jakim jest Krajowy Rejestr Karny. Treść dowodu nie była kwestionowana przez strony postępowania.

1.1.6. <i>niewuwzględnione ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>	<i>Dowody przy</i>	
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewuwzględnienia dowodu
2.1.2.1	nie dotyczy	nie dotyczy

<i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<i>Oskarżyciel publiczny</i> zarzucił zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na nieuprawnionym przyjęciu, iż w stosunku do K. A. zaistniały okoliczności uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania karnego, podczas gdy stopień winy i społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżoną, jak również dotychczasowa linia życiowa oraz postawa K. A. po popełnieniu czynów, prowadzą do wniosku, że koniecznym było wymierzenie oskarżonej kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

<p>Zarzut nie podlegał rozpoznaniu przez Sąd odwoławczy.</p> <p>Uwzględnienie zarzutu z pkt 1 apelacji obrońcy skutkowało stwierdzeniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej, co było wystarczające do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. Rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne (art. 436 k.p.k.).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <p>1) skazanie K. A. za czyn z pkt. 1 zaskarżonego wyroku i wymierzenie jej za ten czyn kary 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;</p> <p>2) skazanie K. A. za czyn z pkt. 2 zaskarżonego wyroku i wymierzenie jej za ten czyn kary 5 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;</p> <p>3) wymierzenie K. A. kary łącznej 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;</p> <p>4) zasądzenie od K. A. na rzecz D. B. kwoty 1.000 PLN tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

5) obciążenie K. A. kosztami postępowania.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Wobec stwierdzonej bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Sąd ad quem był zobligowany do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.		
3.2.	<p>Obrońca oskarżonej zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:</p> <p>1) istotne naruszenie przepisów postępowania poprzez wydanie wyroku pomimo istnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych, a to faktu, że sąd w niniejszej sprawie był nienależycie obsadzony z uwagi na to, że Katarzyna Olczak jest osobą powołaną na stanowisko Sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie (postanowienie Prezydenta RP z dnia 8 czerwca 2022 r. Nr 1130.34.2022) w wyniku rekomendacji organu – Krajowej Rady Sądownictwa – ukonstytuowanej po nowelizacji ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w 2017 roku (dalej jako „neoKRS”), która to nowelizacja doprowadziła do tego, że skład neoKRS jako upolityczniony nie spełnia wymagań wskazanych w postanowieniach Konstytucji RP oraz wymaganiami obowiązującego Polskę prawa międzynarodowego, a to skutkuje naruszeniem w niniejszej sprawie art. 45 Konstytucji RP</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>oraz art. 6 §1 ratyfikowanej za zgodą wyrażoną w ustawie Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej: „EKPCz”) wobec rozpoznania sprawy oskarżonej przez organ nie będący sądem ustanowionym zgodnie z ustawą.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zasadne jest stanowisko apelującej, że w przedmiotowej sprawie zachodzi bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.</p> <p>Sąd Okręgowy stwierdza, że Sąd meriti – Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, orzekający w sprawie o sygn. akt II K 1201/22, zakończonej wyrokiem z dnia 17 października 2023 r., był sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k, albowiem brała w nim udział Pani Katarzyna Olczak.</p> <p>Pani Katarzyna Olczak została powołana na stanowisko Sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia na podstawie postanowienia Prezydenta RP z dnia 8 czerwca 2022 r., nr 1130.34.2022, w wyniku rekomendacji z dnia 14 lutego 2022 r., nr uchwały 103/2022, wydanej przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie ustawy z 8 grudnia 2017 roku. Wadliwość tej procedury omówiona została w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 i w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22.</p>		

Niniejszy Sąd w pełni aprobuje stanowisko przedstawione w powyższych judykatach, z których wynika, że Krajowa Rada Sądownictwa, ukształtowana przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r., nie spełnia standardu organu konstytucyjnego, będąc w rzeczywistości organem zależnym od władzy ustawodawczej i wykonawczej oraz niewypełniającym zadania ochrony niezależności sądów i niezawisłości sędziów, jak również obiektywnej, rzetelnej i transparentnej oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie.

Zaznaczyć również należy, że w ocenie niniejszego Sądu postanowienie Prezydenta RP o powołaniu do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego nie ma mocy konwalidującej wadliwą procedurę przeprowadzoną przez niekonstytucyjnie powołaną Krajową Radę Sądownictwa i nie uzdrawia skażonego procesu nominacyjnego sędziów. Akt nominacji musi opierać się na sumie niezbędnych etapów gwarantujących obiektywny i transparentny wybór najlepszych, niezależnych, kandydatów do służby sędziowskiej.

Osoba, która decyduje się na objęcie stanowiska sędziego w wyniku wadliwej procedury nominacyjnej, może być w odbiorze ogólnym postrzegana, jako osoba zależna, o skłonnościach do sprzyjania innym podmiotom i innym wartościom niż te, którym ma obowiązek służyć sędzia. Udział w składzie sądu sędziego, którego niezależność może być podważona, jest niedopuszczalny.

Opierając się na treści uchwały KRS z dnia 14 lutego 2022 r., nr 103/2022, wskazuje się, że Pani Katarzyna Olczak była jedyną kandydatką na ogłoszone wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2021 r. pod poz. 728.

Uprzednio Pani Katarzyna Olczak nie pełniła urzędu na stanowisku sędziego. Egzamin sędziowski złożyła w 2009 r. z łączną oceną dostateczną. W okresie poprzedzającym kandydowanie na stanowisko sędziego sądu rejonowego zajmowała stanowiska - asystenta sędziego, a następnie referendarza sądowego. W opinii sędziego wizytatora, oceniającego kwalifikacje Pani Katarzyny Olczak jako kandydatki na stanowisko sędziego sądu rejonowego, posiada ona predyspozycje do wykonywania zawodu sędziego.

Kolegium Sądu Okręgowego w Warszawie pozytywnie i jednomyślnie zaopiniowało Panią Katarzynę Olczak. Podczas posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 14 lutego 2022 r. jednomyślnie podjęto stanowisko o rekomendowaniu kandydatury Pani Katarzyny Olczak do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego w Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie.

Mieć należy na uwadze, że Pani Katarzyna Olczak w wyniku powyższej procedury została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu rejonowego, zatem jej kandydatura nie podlegała wcześniej weryfikacji

przez prawidłowo ukształtowaną KRS.

Kluczowe jest również podkreślenie czasu, w jakim Pani Katarzyna Olczak ubiegała się o stanowisko sędziego. Wskazuje się, że w tym czasie w obiegu prawnym pozostawał szereg orzeczeń sądów i trybunałów międzynarodowych stwierdzających naruszenie prawa w procedurze powoływania sędziów z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, która po zmianie przepisów ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. nie posiada gwarancji niezależności od władzy wykonawczej i ustawodawczej, co narusza konstytucyjną zasadę trójpodziału władzy oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności gwarantujący prawo do rzetelnego procesu.

Pani Katarzyna Olczak, jako prawnik, wieloletni merytoryczny pracownik sądów powszechnych, następnie referendarz sądowy a finalnie osoba ubiegająca się o stanowisko sędziego, niewątpliwie była zaznajomiona z tymi judykatami, a mimo to zdecydowała się na udział w konkursie na stanowisko sędziego sądu rejonowego w tamtym czasie, które to stanowisko następnie objęła.

Zaznaczyć należy, że w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., w sprawie I KZP 2/22 podkreślono kluczową dla procesu nominacyjnego okoliczność, że Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw

<p>nie jest organem tożsamym z organem konstytucyjnym, którego skład i sposób wyłaniania reguluje Konstytucja RP, w szczególności w art. 187 ust. 1. Oznacza to, że w istocie samo wzięcie udziału w konkursie przed niekonstytucyjnym organem nie pozostawia wątpliwości, że ścieżka powoływania w Polsce sędziów jest obarczona fundamentalnymi mankamentami, obala domniemanie bezstronności.</p> <p>Wszystkie te okoliczności wskazują na brak niezbędnej niezależności i bezstronności Sędzi Katarzyny Olczak, a sąd w którego składzie zasiada jest sądem obsadzonym nienależycie w rozumieniu art. 439 1 pkt 2 k.p.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji;</p> <p>2) z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia zarzutu wskazanego w pkt 1 apelacji, umorzenie postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu oskarżonej opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku Sądu I instancji oraz uniewinnienie oskarżonej od zarzutu popełnienia czynu wskazanego w pkt 2 części wstępnej wyroku Sądu I instancji z uwagi na fakt, że oskarżona czynu nie popełniła.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec stwierdzonej bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 §</p>		

<p>1 pkt 2 k.p.k. zasadne jest – zgodnie z wnioskiem apelującej – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>3) obraza przepisów prawa materialnego polegająca na błędnej wykładni przepisów art. 1 § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 2 k.k. poprzez przyjęcie przez Sąd, że czyn przypisany oskarżonej jest szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy, podczas gdy przyjęcie, że czyn oskarżonej polegający na złapaniu i pociągnięciu pokrzywdzonego za pas u spodni od munduru był szkodliwy społecznie w stopniu wyższym niż znikomy, mimo że doszło do niego w sytuacji, gdy pokrzywdzony swoim działaniem naruszał prawo do zgromadzeń i publicznego wyrażania poglądów przez oskarżoną i osoby jej towarzyszące, co powinno doprowadzić sąd do uznania, że sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru, którym kierowała się oskarżona wskazują na to, że nie jest on szkodliwy społecznie w stopniu wyższym niż znikomy, gdyż funkcjonariuszowi publicznemu działającemu wbrew prawu lub naruszającemu prawa obywateli nie przysługuje szczególna ochrona wskazana w art. 222 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut nie podlegał rozpoznaniu przez Sąd odwoławczy. Uwzględnienie zarzutu z pkt 1 apelacji obrońcy skutkowało</p>		

<p>stwierdzeniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej, co było wystarczające do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. Rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne (art. 436 k.p.k.).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji;</p> <p>2) z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia zarzutu wskazanego w pkt 1 apelacji, umorzenie postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu oskarżonej opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku Sądu I instancji oraz uniewinnienie oskarżonej od zarzutu popełnienia czynu wskazanego w pkt 2 części wstępnej wyroku Sądu I instancji z uwagi na fakt, że oskarżona czynu nie popełniła.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec stwierdzonej bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zasadne jest – zgodnie z wnioskiem apelującej – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>3) w zakresie czynu opisanego w części wstępnej wyroku w pkt 2 – obraza przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na treść orzeczenia, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez uznanie za wiarygodne 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

zeznań świadka D. B., mimo że stoją w sprzeczności z obiektywnym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, tj. nagraniem wideo z zajścia przed pomnikiem ofiar katastrofy smoleńskiej w dniu 10 maja 2021 r. i przyjęcie, że oskarżona dopuściła się jego znieważenia słowami uważanymi powszechnie za obraźliwe i obelżywe, tj. „złodziej, kutas”, mimo iż na ujawnionym nagraniu słowa te nie padają w stosunku do pokrzywdzonego;

- naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez uznanie wyjaśnień oskarżonej za niewiarygodne w części, w której oskarżona zaprzecza, że używała wobec pokrzywdzonego D. B. słów uważanych powszechnie za obraźliwe i obelżywe, podczas gdy prawidłowa ocena tego dowodu dokonana w kontekście innych dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie, w szczególności oględzin i odtworzenia nagrania wideo dokumentującego zajście w dniu 10 maja 2021 r. doprowadziłaby do uznania, że wyjaśnienia oskarżonej są spójne z obiektywnym materiałem dowodowym w postaci nagrania wideo oraz że nie dopuściła się ona znieważenia D. B. słowami uważanymi powszechnie za obraźliwe i obelżywe tj. „złodziej,(...)”.

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

<p>Zarzut nie podlegał rozpoznaniu przez Sąd odwoławczy.</p> <p>Uwzględnienie zarzutu z pkt 1 apelacji obrońcy skutkowało stwierdzeniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej, co było wystarczające do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. Rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby przedwczesne (art. 436 k.p.k.).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji;</p> <p>2) z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia zarzutu wskazanego w pkt 1 apelacji, umorzenie postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu oskarżonej opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku Sądu I instancji oraz uniewinnienie oskarżonej od zarzutu popełnienia czynu wskazanego w pkt 2 części wstępnej wyroku Sądu I instancji z uwagi na fakt, że oskarżona czynu nie popełniła.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec stwierdzonej bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zasadne jest – zgodnie z wnioskiem apelującej – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	nie dotyczy
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
nie dotyczy	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
nie dotyczy	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
nie dotyczy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
nie dotyczy	
Zwiążle o powodach zmiany	
nie dotyczy	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	

5.3.1.1.1.	art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Wobec zasadności zarzutu z pkt 1 apelacji obrońcy oskarżonej i stwierdzonej na jego podstawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. nienależytego obsadzenia Sądu I instancji, konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia do ponownego rozpoznania w należycie obsadzonym składzie, tj. z wyłączeniem sędziów mianowanych z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa utworzonej ustawą z 8 grudnia 2017 roku.		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
nie dotyczy		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
nie dotyczy		
5.3.1.4.1.	nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

nie dotyczy		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
nie dotyczy		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
nie dotyczy	nie dotyczy	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
nie dotyczy	nie dotyczy
PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 17 października 2023 r., sygn. akt II K 1201/22 - co do winy	

1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 17 października 2023 r., sygn. akt II K 1201/22 - w całości	
1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana